

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΑ.

Αί ρακέται είχαν κατασκευασθῆ ντιπ πολεμικαί γεννώσαι κρότον τηλεβόλου, ἐβάλλοντο δὲ πᾶσαι κατὰ τῆς σελήνης.

Ὁ Ἀγαθόπουλος μὴ ποιῶν διάκρισιν μεταξὺ πανσελήνου καὶ ἡμισελήνου καὶ παρεξηγήσας τὸ φαινόμενον ἐκραύγαζε μετὰ φωνῆς πλήρους πατριωτικῆς ὑγρασίας.

— Μὴ παιδιὰ, μὴ ἀκόμα δὲν διεκόπησαν αἱ σχέσεις, ἀφήσατε τὰ ἄτακτα κινήματα.

Παρατηρήθη ὅτι τὰ ἐπὶ τῶν ἐξωστῶν βεγγαλικά ἐκράτουν ὅλαι αἱ τερατώδεις, φαίνουσαι μὲ τὰ πίπτοντα ἀνημμένα τεμάχια τοῦ; κάτωθεν ἰσταμένους.

Εὐρον καὶ αὐταὶ τὴν εὐκαιρίαν νὰ κάψουν.

Ὅλα ἐκεῖνα τὰ κύματα τοῦ λαϊκοῦ ὠκεανοῦ ἀνέρρευσαν πρὸ τῶν ἀνακτόρων μὴ ἐπιπλέοντος ἤδη τοῦ κ. Μεσσηνέζη. Αἱ ζητωκραυγαὶ ἀνῆρχοντο εἰς τὰ βασιλικά δώματα, ἐλαφραὶ ὡς τολύπαι θυμιάματος.

Ἐὰν ὁ «**Μὴ Χάνεσαι**» ἦτο βασιλεὺς, ἰδοὺ ποίαν προσφώνησιν θὰ ἔκαμνε πρὸς τὸν λαόν του :

«Χαίρω ἐπανελθῶν ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν. Σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὰ βεγγαλικά καὶ ταῖς ρακέταις ποῦ μᾶς ἐκάψατε. Ἡ ἀνάμνησις τῶν φωνῶν σας θέλει μείνει πάντοτε ζωηρὰ εἰς τὰ ὦτά μας. Καὶ καλὴν ὄρεξιν, παιδιὰ. Πιστεύω ὅτι δὲν ἐφάγατε ἀκόμη».

Ἡ Ἑρμαϊκὴ ὁδὸς εἶχε τὴν ἐπικηδεῖον ὄψιν τῆς παραμονῆς τοῦ νέου ἔτους. Αἱ συρίκτραι μόνον ἔλειπον, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς ἀνεπλήρωσαν κατόπιν αἱ ζητωκραυγαί.

«**Δ**, ἀλήθεια! ἐκηδέυετο ἡ ἀντιβασιλεία τοῦ κ. Τρικούπη.

Αἱ ὠραῖαι κατεῖχον τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος καὶ τὰ περὶ αὐτήν, εἶχον ὁμως διασπείρει καὶ εἰς τὴν Ἑρμαϊκὴν ὁδὸν οὐλαμούς τινας.

Ἀξιωματικοὶ τῶν ἦσαν αἱ **τρεῖς**, τὰς ὁποίας αἱ Ἀθηναὶ ἀπέστειλαν τὸ παρελθὸν θέρος εἰς Παρισίους ἵνα ἐπανέλθωσι Παρισίαια Ἀθηναῖαι.

Ὁ ἐξώστης τῆς Ἀτμοπλοικῆς ἑταιρίας ἐφωτίζετο ἀπὸ μίαν γαλανὴν ἀκτίνα, τόσοσ φλογερὰν, ὥστε ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ ὅτι κατεπέμπετο ἐκ τοῦ ἡλίου τῆς Ἀλεξανδρείας.

Μάριος.

Εἰς ἐνὸς ἀξιωματικοῦ τὰ χεῖλη συνελάβομεν πτερυγίζοντα παραπονητικὸν γαλλισμὸν :

— **Ἐλλ μουμπλιὰ φασουλειμάν.**

Ἡ ἀργοπορία τοῦ βασιλέως ἐδίδεν ἀφορμὴν εἰς πολλοὺς διαλόγους καὶ δὴ Νυδραῖος πρὸς Νυδραῖον ἔλεγεν :

— Ἀμμηὴ θὰν τὸν κράτησε ὁ Γιωργάκης ἔς τὸ ἄμο του κάτω ἔς τὸν Περαιά!

Ἐκ τῶν στρατιωτῶν ὑπέφεραν πολλὸ οἱ *θερηκλήδες* τοῦ καπνοῦ. Ἐξ ὥρας χωρὶς σιγάρο! Ἦκούσαμεν τινα ψιθυρίζοντα πρὸς τὸν ὀπισθεν τοῦ καπνίζοντα πολίτην!

— Ἀμάν! φεύγα καὶ μὲ ἴλύγωσες καὶ ὑμένε!

Ὁραία ἦτο ἡ θεὰ τοῦ φωταγωγημένου Λύκαβητοῦ· αἱ ἐπ' αὐτοῦ πυραὶ ὁμοιάζον μεγαλοπρεπῆ *γκιρλάνδαν* ἐπὶ χορευτικῆς ἐσθῆτος.

Ὅταν αἱ ζητωκραυγαὶ ἀνῆρχοντο μέχρι τῆς Σελήνης, ἔλεγε τίς καλαμπουρίζων :

— Καὶ ὄλ' αὐτὰ τὰ ζήτα γιὰ τὴ **ζήτα** ! . . .

Τὸ ἄκρον ἄκτον τῆς λίμας ἦτο ἂν ἀντὶ νὰ εἴπωμεν ὅτι ἔπесαν ἑκατὸν καὶ εἷς κανονοβολισμοὶ ἔγραφον ἑκατὸν μίαν φορές : **Μποὺμρρρρρ** . . . .

Καὶ ἐπειδὴ ὁ Διευθυντὴς δὲν με ἀφίνει νὰ τὸ κάμω θυμόνω καὶ σπῶ τὴν πέννα μου . . . .

Ἀράχνη.

ΚΑΙ ΕΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΑΞΙΩΜΑ.

Κατὰ τὸν κ. Βενιζέλον : Οὐδεὶς δύναται νὰ γνωρίσῃ τὴν γυναῖκα, ἰδίως ὑπὸ ψυχολογικὴν ἐποψίν, πλὴν τοῦ *μαιευτῆρος*, διότι αὐτὴ ἐκ πρώτης μὲν ὕψεως παρίσταται ὡς ἄγγελος, ἀλλ' ὅταν τις διαγνώσῃ τὴν προσποίησιν καὶ ὑποκρίσιν τῆς πεῖθεται ὅτι εἶναι ἀκριβῶς τὸ ἐναντίον· τοῦτο δὲ καθορθῶναι μόνον ὁ *μαιευτῆρ*, διότι οὗτος ἐξετάζει τὴν γυναῖκα, καθ' ἣν στιγμὴν αὐτὴ ἀναγκάζεται πλέον νὰ ρίψῃ τὸ προσωπεῖον, δὲν δύναται νὰ προσποιηθῇ. Ἀνάγκη πᾶσα λοιπὸν ἵνα αἱ σύζυγοι ἐπιθεωρῶνται προηγουμένως ὑπὸ *μαιευτῆρος*.

(Ἐκ τοῦ Εἰσαγωγικοῦ τοῦ μαθήματος εἰς τὴν *Μαιευτικὴν*).

Τ' ΑΣΤΕΡΙΑ.

Δυὸ φοβεροὶ μπεκρῆδες, λαμπρὰ παιδιὰ,
Τὸ τσούζανε μὲ τάξι κάθε βραδεῖα,
Κυττάζοντας βωλόγι παντοτεινὸ
Τ' ἀστέρια, ὅταν βγαίνουν ἔς τὸν οὐρανὸ.
Μόλις τὸ πρῶτο δεῖξῃ χρυσῆ θωριὰ,
Κι' ἐμπρὸς εἰς ταῖς ταβέρναις ἀραδαριά.

Ἐλεγε χτὲς ὁ ἕνας: ἀμωρὴ ἡ θρησκεία μας
Μᾶς λέει τ' ἀστρα *λύχνους* μόνο γιὰ χρεῖα μας·
Οἱ ἀστρονόμοι *κόσμου* μᾶς τὰ βαφτίζουνε
Ποῦ πάντα μεθυσμένοι κλωθογυρίζουνε.
Ἐλα μὴ τρίτη γνώμη νὰ τοὺς προτείνουμε :
Τ' ἀστέρια εἶνε μόνο γιὰ νὰ τὸ πίνουμε!

Κοχτήης.